

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 223. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117460576/facsimile.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

— »Hu og hu og hu og hu!
jeg saa ham nu —
paa Lur i Krattets Hasler.
Hu og hu og hu og hu!
Skyd ham, naar Løvet rasler!»

— Saa red Sølv fra Borg til Borg, til han langt om længe naaede Kongen af Frankrig. Han tog Tjeneste i hans Hær og kæmpede under den hellige Oriflamme. Som en silkerød Lue vajede den over hans Hoved, og da Bannerføreren engang blev fældet paa sin Hest, greb Sølv den forgyldte Lanse og svang Oriflammen som en Fakkell over sit Hoved.

Da Falkeridderen sejrtig var redet gennem Slag og Turneringer, gik han uden Tøven fra Krigens Straalejer under aaben Himmel til Fredens silkepolstrede Alkover.

Han fulgte med Kongens Hof, der ved Sommertide i de store vældige Paladser indhyllede sig i erotisk Sværmeri som et Drivhus i Dampe. Hver Nat, naar Damer og Herrer skiltes, blev der en Kærlighedens Hvisken rundt i alle Kroge. Det var, som der legedes: Alle Mand skifte Kamre. Enisende Terner stod paa Lur, Pager bragte mundtlige Billets-doux. Kongen selv gik paa Elskovsvandring gennem lange skumle Korridorer — parfumeret og rosen-

smykket — foran og bagved en Page med nøgent Sværd som en Art Hovednøgle, der forøvrigt ikke behøvedes, thi Dørene stod ham aabne og Alkoverne ogsaa. Med bankende Hjerte ventede Damen sin kongelige Gæst, og Ternerne trak sig ud i Forværelset for at gantes med Pagerne. Det var, som om alle Døre knirkede i Natten og alle høje Herrer og høviske Damer legede Tagfat. Dagens Planer iværksattes, Erobringer fandt Sted. Det hele gjaldt et Elskovens Gækkeri, et Sovekamrenes Maskebal, hvor det kun drejede sig om at kende Paroler og Tegne for at inddrages, en lang letfærdig Række Visiter, hvor Latter kvaltes af Kys, medens stolte fine Damer gav deres Elskere Fortræde. Men ve den Ridder, som tog fejl af Gang eller Dør! Sværdet laa nøgent ved Hovedgærdet, om nogen Ubuden vilde forstyrre et Stævnemøde. Og alligevel morede en medvidende Ven sig ofte med at skræmme en frygt-som Elsker ud af Vinduet eller ind i en iskold Kamin ved falsk Alarm.

I saadanne Nætter gantedes ogsaa Sølv i den store Rundleg, som havde han alle Dage levet og lært i Frankrig. Han elskede Musik og sirlig Tale og at bære skiftende Damers Farver.